

«الرحمن ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ ، عَلَّمَهُ الْبَيَانَ» «خدای بخشاینده ، قرآن را آموزش داد ، انسان را آفرید ، سخن گفتن را به او آموخت» الرحمن : مبتدا و مرفوع با ضمه _ عَلَّمَ : خبر به صورت جمله " فعل و فاعله هو مستتر - القرآن: مفعول به و منصوب با فتحه _ خلق : خبر دوم " فعل و فاعله هو مستتر " - الانسان: مفعول به و منصوب با فتحه - عَلَّمَ: خبر سوم " فعل و فاعله هو مستتر" - ه : مفعول به _ البيان : مفعول دوم و منصوب با فتحه

تحلیل صرفی " عَلَّمَ " : فعل ماضٍ ، للغائب ، مزید ثلاثی بزيادة حرف واحد من باب تفعیل ، مبني ، متعدِّ ، مبني للمعلوم

تأثیر اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ « تأثیر زبان فارسی بر زبان عربی »

المُفْرَدَاتُ الْفَارِسِيَّةُ دَخَلَتْ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مُنْذُ الْعَصْرِ الْجَاهِلِيِّ، فَقَدْ نُقِلَتْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ أَلْفَاظٌ فَارِسِيَّةٌ كَثِيرَةٌ بِسَبَبِ التَّجَارَةِ وَ دُخُولِ الْإِيرَانِيِّينَ فِي الْعِرَاقِ وَ الْيَمَنِ؛ وَ كَانَتْ تِلْكَ الْمُفْرَدَاتُ تَرْتَبُطُ بِبَعْضِ الْبَضَائِعِ الَّتِي مَا كَانَتْ عِنْدَ الْعَرَبِ كَالْمِسْكِ وَ الدَّبِيحِ. وَ اشْتَدَّ النَّقْلُ مِنَ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بَعْدَ انْضِمَامِ إِيرَانَ إِلَى الدَّوْلَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ. واژگان فارسی از زمان جاهلیت وارد زبان عربی شدند، پس الفاظ (کلمات) فارسی زیادی به علت تجارت و داخل شدن ایرانیها در عراق و یمن به عربی منتقل شده است؛ و آن واژگان به بعضی از کالاهایی که عرب نداشت مانند مشک و ابریشم ارتباط می یافت. و انتقال از فارسی به عربی بعد از پیوستن ایران به دولت اسلامی شدت یافت. المفردات: مبتدا و مرفوع با ضمه - الفارسیه: صفت و مرفوع به پیروی از موصوف - دخلت: خبر جمله " فعل و فاعله هي مستتر- اللغة: مفعول و منصوب العربیه: صفت و منصوب به پیروی از موصوف - منذ: حرف جر - العصر: مجرور به حرف جر- منذ العصر: جار و مجرور الجاهلی: صفت - قد نُقِلَتْ : ماضی نقلی مجهول و فاعله محذوف - إلى العربیة : جرّ و مجرور - أَلْفَاظٌ : نائب فاعل - فارسیة: صفت - كثیرة : صفت دوم - بسبب: جارّ و مجرور - التَّجَارَةِ : مضاف إليه - دخول: معطوف - الإیرانیین: مضاف إليه و مجرور بالياء فرعی - فی العراق : جارّ و مجرور - الیمن: معطوف کانت : فعل ناقص - تلك : اسم کانت - المفردات : مشارالیه - ترتبط : خبر بصورت جمله فعلیه " فعل و فاعله هي مستتر " - البضائع : مضاف إليه - الَّتِي : صفت (در معنای که) - کانت : فعل ناقص و اسمه تلك - المفردات: مشارالیه - ترتبط: خبر کانت بصورت جمله فعلیه " فعل و فاعله هي مستتر - ببعض: جارّ و مجرور - البضائع : مضاف إليه - الَّتِي : صفت (که) - ما کانت عند العرب کالمسک و الدَّبِيح : جمله صله " ما : حرف نفی - کانت : فعل ناقص و اسمه هي مستتر ، عند العرب : خبر کانت (عند: قید مکان - العرب : مضاف إليه) - کالمسک : جارّ و مجرور - الدَّبِيح : معطوف - اشتدّ : فعل - النقل : فاعل و مرفوع " اسم ظاهر " - من الفارسیة: جار و مجرور - إلى العربیة: جار و مجرور - بعد : قید زمان - انضمام : مضاف یه - ایران : مضاف إليه - إلى الدولة : جار و مجرور - الإسلامیة : صفت و مجرور

و فِي الْعَصْرِ الْعَبَّاسِيِّ اُزْدَادَ نَفُوذُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ حِينَ شَارَكَ الْإِيرَانِيُّونَ فِي قِيَامِ الدَّوْلَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ عَلَى يَدِ امثالِ أَبِي مُسْلِمِ الْخُرَّاسَانِيِّ وَ آلِ بَرْمَكٍ. وَ كَانَ لِابْنِ الْمُقَفَّعِ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِي هَذَا التَّأثيرِ، فَقَدْ نَقَلَ عَدَدًا مِنَ الْكُتُبِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ، مِثْلُ كَلِيْلَةِ وَ دِمْنَةِ. وَ لِفيروزآبادِيِّ مُعْجَمٌ مَشْهُورٌ بِاسْمِ الْقَامُوسِ يُضَمُّ مُفْرَدَاتٍ كَثِيرَةً بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. و در زمان عباسی نفوذ زبان فارسی افزایش یافت آن هنگام که ایرانیان در برپایی دولت عباسی به دست امثال ابومسلم خراسانی و خاندان برمک مشارکت کردند. و ابن مقفّع نقش مهمی در این تاثیر داشت، تعدادی از کتابهای فارسی مانند کلیله و دمنه را به عربی برگردانده است و فیروزآبادی لغت نامه ای مشهور به نام القاموس دارد که واژگان بسیاری را به زبان عربی دربرمی گیرد.

في العصر: جارٌ و مجرور - العباسي: صفت - ازدادَ: فعل - نفوذٌ: فاعل - اللغة: مضاف إليه - الفارسية: صفت - حين: قيد زمان - شارك: فعل - الإيرانيون: فاعل و مرفوع با واو فرعی - في قيام: جار و مجرور - الدولة: مضاف اليه و مجرور با كسره - العباسية: صفت (نعت) و مجرور به تبعیت از موصوف (منعوت) - على يد: جار و مجرور - أمثال: مضاف إليه - أبي: مضاف إليه - مسلم: مضاف إليه - الخراساني: صفت - آل: معطوف - برمك: مضاف إليه - كان: فعل ناقص - لابن: خبر مقدم برای كان " شبه جمله " - المقفّع: مضاف إليه - دوژ: اسم كان مؤخر و مرفوع - عظیم: صفت - في هذا: جار و مجرور - التأثير: مشار إليه - قد + ماضی: در ترجمه ماضی نقلی - نقل: فعل و فاعله هو مستتر - عدداً: مفعول به - من الكتب: جار و مجرور - الفارسية: صفت - إلى العربية: جار و مجرور - مثل: * كلیلة: مضاف إليه - دمنه: معطوف - للفیروزآبادي: خبر مقدّم " شبه جمله " - معجمٌ: مبتدا مؤخر و مرفوع - مشهورٌ: صفت - باسم: جار و مجرور - القاموس: مضاف إليه - یضمّ: فعل و فاعله هو مستتر (مرجع ضمیر " معجم ") و الجملة وصفية - مفردات: مفعول به و منصوب با كسره فرعی - كثیرة: صفت و منصوب با فتحه به پیروی از موصوف - باللغة: جار و مجرور - العربية: صفت

وَقَدْ بَيَّنَّ عُلَمَاءُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَ الْفَارِسِيَّةِ أَبْعَادَ هَذَا التَّأثيرِ فِي دِرَاسَاتِهِمْ، و عالمان زبان عربی و فارسی ابعاد این تاثیر را در مطالعات خود آشکار کرده اند. قد + ماضی: در ترجمه ماضی نقلی - بَيَّنَّ: فعل و فاعله علماء - علماء: فاعل و مرفوع با ضمه - اللغة: مضاف اليه و مجرور با كسره - العربية: صفت و مجرور با كسره به پیروی از موصوف - الفارسية: معطوف - أبعَاد: مفعول به و منصوب با فتحه - هذا: مضاف اليه و مجرور محلا - التأثير: مشار إليه - في دراسات: جار و مجرور - هم: مضاف اليه و مجرور محلا

فَقَدْ أَلَّفَ الدُّكْتُورُ التُّونَجِيُّ كِتَابًا يُضَمُّ الكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةَ الْمُعْرَبَةَ سَمَاءَهُ « مُعْجَمَ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ ».

دکتر آلتونجی کتابی را تالیف کرده است که کلمات فارسی عربی شده را در بر می گیرد که آن را « معجم المعربات الفارسیة فی اللغة العربیة » نامیده است. اَلَّفَ: فعل - الدكتور: فاعل مرفوع با ضمه - التونجی: بدل - کتابا: مفعول - يضم: فعل و فاعله هو مستتر و الجملة وصفية - الكلمات: مفعول و منصوب با كسره با اعراب فرعی - الفارسیه: صفت به پیروی از موصوف - المعربه صفت دوم - سماء: فعل و فاعله هو مستتر - ه: مفعول به اول - معجم: مفعول به ۲ - المعربات: مضاف اليه - الفارسیه: صفت - فی اللغة: جار و مجرور - العربیة: صفت

أَمَّا الكَلِمَاتُ الْفَارِسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتِ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصْوَاتُهَا وَ أَوْزَانُهَا وَ نَطَقَهَا الْعَرَبُ وَفَقًا لِأَلْسِنَتِهِمْ؛ فَقَدْ بَدَّلُوا الحُرُوفَ الْفَارِسِيَّةَ « گ، چ، پ، ژ » الَّتِي لَا تَوْجَدُ فِي لُغَتِهِمْ إِلَى حُرُوفٍ قَرِيبَةٍ مِنْ مَخَارِجِهَا؛ مِثْلُ: ولى کلمات فارسی که در زبان عربی داخل شده است صداها و وزن هایشان دگرگون شده است و اعراب آنها را بر اساس زبانهایشان، به زبان آوردند؛ پس حروف فارسی «گ، چ، پ، ژ» را که در زبانشان وجود ندارد، به حروفی نزدیک به مخارجشان تبدیل کرده اند؛ مانند: الفارسیة: صفت - التي: صفت ۲ (در معنای که) - دخلت اللغة العربیة: جمله صله - دخلت: فعل و فاعله هي مستتر - اللغة: مفعول به - العربیة: صفت - تَغَيَّرَتْ: فعل و فاعله أصواتٌ " اسم ظاهر " - ها: مضاف اليه - نطق: فعل و فاعله العربُ " اسم ظاهر " - ها: مفعول به - لألسنة: جار و مجرور - هم: مضاف إليه - بدلوا: فعل و فاعله واو بارز - الحروف: مفعول به - الفارسیة: صفت - التي: صفت - توجَد: فعل و فاعله محذوف و نائب فاعله هي مستتر - في لغة: جار و مجرور - هم: مضاف إليه - إلى حروف: جار و مجرور - قریبة: صفت - من مخارج: جار و مجرور - ها: مضاف إليه

پردیس ← فِرْدَوْس، مهرگان ← مِهْرَجَان ، چادرشَب ← شَرَشَف وَ ... وَ اسْتَقُوا مِنْهَا كَلِمَاتٌ أُخْرَى، مِثْلُ « يَكْنِزُونَ » فِي آيَةِ ﴿ ... يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ ... ﴾ مِنْ كَلِمَةِ « كَنْج » الْفَارِسِيَّةِ. و از آنها کلماتی دیگر مانند « یکنزون » در آیه ی « يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ » (طلا و نقره را ذخیره می کنند) از کلمه «کنج» فارسی گرفتند. اشتقوا فعل و فاعله واو ضمیر بارز - من ها جار و مجرور. کلمات مفعول منصوب بالكسره اخرى :صفت -یکنزون فعل و فاعله واو بارز-الذهب مفعول منصوب بالفتحه - الفضة معطوف.

عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنَّ تَبَادُلَ الْمُفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأُسْلُوبِ وَ التَّبَيَانِ، مَا بَآيِدَ كِه بَدَانِيمَ كِه تَبَادُلِ وَآرْكَانِ بَيْنِ زَبَانِهَا أَمْرِي طَبِيعِيٌّ اسْتِ كِه أَنِهَا رَا دَر رُوشِ وَ بِيَانِ پَر بَارِ مِي كَنْدِ. عَلَيْنَا : جار و مجرور - نعلم : فعل منصوب بالفتحة و فاعله نحن مستتر - أَنْ : حرف مشبّه بالفعل (دوازدهم) - تَبَادُلُ : اسم أَنْ - المفردات : مضاف إليه - بين : قيد - اللغات : مضاف إليه - في العالم : جار و مجرور - أَمْرٌ : خبر أَنْ مفرد - طَبِيعِيٌّ : صفت - يجعل : فعل (دومفعولی) و فاعله هو مستتر - ها : مفعول به اول - غَنِيَّةٌ : مفعول به ۲ - في الأسلوب : جار و مجرور - البيان : معطوف - يجعلها : جمله وصفیه

وَ لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ؛ كَانَ تَأْتِيرُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ أَكْثَرَ مِنْ تَأْتِيرِهَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ، وَ نَمِي تَوَانِيمَ كِه زَبَانِي بَدُونِ كَلِمَةِ هَاي دَاخِلِ شَدِه پِيدَا كَنِيم؛ تَأْتِيرُ زَبَانِ فَارِسِي بَر زَبَانِ عَرَبِي قَبْلِ از اسْلَامِ بِيَشْتَرِ از تَأْتِيرِ آن بَعْدِ از اسْلَامِ بُوْدِه اسْتِ. لا:حرف نفی - نستطيع: فعل مرفوع و فاعله نحن مستتر - ان:حرف ناصب- نجد:فعل منصوب و فاعله نحن مستتر- لغه:مفعول و منصوب - بدون: جار و مجرور - كلمات:مضاف اليه - دخيلة:صفت -كان: فعل ناقص _ تأثير: اسم كان و مرفوع با ضمه _ اللغه : مضاف اليه و مجرور با كسره _ الفارسيه : صفت و مجرور به تبعيت از موصوف (اللغه)-على: حرف جر _ اللغه : مجرور به حرف جر (على اللغه : جار و مجرور) _ العربيه: صفت و مجرور با كسره به تبعيت از موصوف (اللغه) _ قبل : قيد زمان _ الاسلام : مضاف اليه و مجرور با كسره _ اكثر: خبر كان و منصوب با فتحه _ من تأثير: جار و مجرور _ ها : مضاف اليه _ بعد : قيد زمان _ الاسلام : مضاف اليه و مجرور با كسره -بعد : قيد زمان - ظهور : مضاف اليه - الاسلام : مضاف اليه

وَ أَمَّا بَعْدَ ظُهُورِ الْإِسْلَامِ فَقَدْ اِزْدَادَتِ الْمُفْرَدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الدِّينِيِّ. وَ أَمَّا بَعْدَ از ظُهُورِ اسْلَامِ وَآرْكَانِ عَرَبِي دَر زَبَانِ فَارِسِي بِه عِلْتِ عَامِلِ دِينِي اِفْزَايِشِ يَافْتِه اسْتِ. قد : حرف تحقيق (قد + ماضى : ماضى نقلى)-ازدادت : فعل و فاعله المفردات- المفردات : فاعل و مرفوع با ضمه به صورت اسم ظاهر _ العربية : صفت و مرفوع به تبعيت از موصوف (المفردات) - في : حرف جر _ اللغه : مجرور به حرف جر (في اللغه : جار و مجرور) _ الفارسيه : صفت و مجرور با كسره به تبعيت از موصوف (اللغه) - ي : حرف جر سبب :مجرور به حرف جر (بسبب : جار و مجرور)-العامل : مضاف اليه و مجرور با كسره-الديني : صفت و مجرور با كسره به تبعيت از موصوف (العامل)

مُفْرَدَاتٍ : وَآرْكَانِ مِشْك : مُشْك نَطَقَ : بَر زَبَانِ آوَرْد (مضارع: يَنْطِقُ) نَقَلَ : مَنْتَقَلِ كَرْد (مضارع: يَنْقُلُ) وَفَقَّالٍ : بَر اسَايسِ يَضُمُّ : دَر بَرْمِي گِيرْد (ماضى: صَمَّ)	تَغَيَّرَ : دَگَرگُونِ شَد (مضارع: يَتَغَيَّرُ) دَخِيلٌ : وَآرْدِ شَدِه دِيبَاجٌ : اِبْرِيشْمِ شَارَكَ : شَرَكْتِ كَرْد (مضارع: يُشَارِكُ) مُعَرَّبٌ : عَرَبِي شَدِه	اِزْدَادًا : اِفْزَايِشِ يَافْتِ (مضارع: يَزْدَادُ) اِشْتَدَّ : شَدَّتْ گَرَفْتِ (مضارع: يَشْتَدُّ) اِشْتَقَّ : بَرگَرَفْتِ (مضارع: يَشْتَقُّ) اِنْضَمَّ : پِيوستِنِ (اِنْضَمَّ، يَنْضَمُّ) بَيَّنَّ : أَشْكَارِ كَرْدِ (مضارع: يُبَيِّنُ)
---	---	---

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ مُسْتَعِينًا بِالنِّصِّ:

۱- لماذا ازدادت المفردات العربية في اللغة الفارسية بعد ظهور الإسلام؟

ازدادت المفردات العربية في اللغة الفارسية بسبب العامل الديني (بسبب العامل الديني)

۲- مَنْ هُوَ مُؤَلَّفُ «مُعْجَمِ الْمُعْرَبَاتِ الْفَارْسِيَةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ»؟ الدكتور ألتونجي هو مؤلف هذا الكتاب.

۳- متى دَخَلَتِ المفردات الفارسية في اللغة العربية؟ منذ العصر الجاهلي دخلت المفردات الفارسية في اللغة العربية.

۴- أَيُّ شَيْءٍ يَجْعَلُ اللغة غَنِيَّةً في الأسلوبِ و البيانِ؟ تبادل المفردات بين اللغات في العالم.

۵- متى ازدادَ نُفُودُ اللُّغَةِ الْفَارْسِيَّةِ فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ؟ في العصر العباسي حين شارك الإيرانيون في قيام الدولة العباسية.

۶- ما هو الأصل الفارسي لكلمة « كَنْز »؟ الأصل الفارسي لهذه الكلمة هو « كَنْج ».

إِعْلَمُوا: معاني أفعال ناقصة

فعل های پرکاربرد «كان، صار، آیتس و أَصْبَحَ» افعال ناقصه نام دارند.

كان چند معنا دارد:

۱- به معنای «بود»؛ مثال: كان البابُ مُعْلَقًا. در بسته بود.

۲- به معنای «است»؛ مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب: ۲۴ - بی گمان خدا آمرزنده و مهربان است.

توجه در این عبارت رحیماً صفت نیست بلکه خبر دوم می باشد. چون امکان جابجائی دارد: إِنَّ اللَّهَ كَانَ رَحِيمًا غَفُورًا.

كان رسول الله أسوةً حسنةً لكم. رسول خدا الكوئی خوب برای شماست. همان طور که غفور بودن و رحیم بودن خداوند

مقیّد به زمان گذشته نیست الكو بودن پیامبر نیز محدود به گذشته نیست.

كانت الأرض في الربيع مخرّرة. چون بر امور ثابت طبیعی دلالت دارد. زمین در بهار سرسبز است.

كان طعم البرتقال الذي ينبت في شمال إيران لذيذًا. طعم پرتقالی که در شمال ایران می روید، خوشمزه است.

۳- كان به عنوان «فعل كمكى سازندهى معادل ماضى استمرارى»؛ مثال: كانوا يسمعون: می شنیدند.

۴- كان به عنوان «فعل كمكى سازندهى معادل ماضى بعيد»؛ مثال: «كان الطالبُ سَمِعَ» و «كان الطالبُ قد سَمِعَ» به این

معناست: «دانش آموز شنیده بود.»

۵- «كان» بر سر «ل» و «عند» معادل فارسی «داشت» است؛ مثال:

كان لي خاتمٌ فضّة. انگشتر نقره داشتم. كان عِنْدِي سَرِيرٌ خَشَبِيٌّ. تختی چوبی داشتم.

مضارع كَانَ «يَكُونُ» به معنای «می باشد» و امر آن «كُنْ» به معنای «باش» است.

صَارَ و أَصْبَحَ به معنای «شد» هستند. مضارع صَارَ «يَصِيرُ» و مضارع أَصْبَحَ «يُصْبِحُ» است؛ مثال:

﴿ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ﴾ الْحَجَّ: ٦٣ از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسبز می شود.

نَظَّفَ الطَّلَابُ مَدْرَسَتَهُمْ، فَصَارَتِ الْمَدْرَسَةُ نَظِيفَةً. دانش آموزان مدرسه شان را تمیز کردند و مدرسه تمیز شد.

لَيْسَ یعنی «نیست»؛ مثال:

﴿ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴾ آل عمران: ١٦٧

با دهان هایشان چیزی را می گویند که در دل هایشان نیست و خدا به آنچه پنهان می کنند دانایتر است.

وقتی این افعال بر سر جمله‌ی اسمیه وارد شود مبتدا را به عنوان اسم خود مرفوع و خبر را به عنوان خبر خود منصوب می کنند که اگر خبر به صورت مفرد باشد این منصوب بودن را معمولاً در ظاهر آن می بینیم ولی اگر خبر به صورت جمله یا شبه جمله باشد در ظاهر آن تغییری ایجاد نمی شود.

أَلْبُسْتَانُ جَمِيلٌ. صَارَ أَلْبُسْتَانُ جَمِيلاً.

مبتدا مرفوع - خبر مفرد و مرفوع فعل ناقص - اسم فعل ناقص مرفوع - خبر فعل ناقص منصوب

توجه: كَانَ (يَكُونُ - كُنْ) فعل ناقص اند و در بحث لازم و متعدی، معلوم و مجهول جایی ندارند پس صحبت از فاعل و مفعول برای آنها نیز جایگاهی ندارد.

کان در باب تفعیل و تفعّل از مجموعه افعال ناقصه خارج می شود:

كَوَّنَ، يُكْوِنُ، كَوِّنْ، تَكْوِين (تشکیل داد، تشکیل می دهد، تشکیل بده، تشکیل دادن) : متعدی

تَكَوَّنَ، يَتَكَوَّنُ، تَكَوَّنْ، تَكْوُن (تشکیل شد، تشکیل می شود، تشکیل شو، تشکیل شدن) : لازم

صَارَ هم وقتی در باب افعال و تفعیل قرار می گیرد از افعال ناقصه خارج می شود:

أَصَارَ، يُصِيرُ، أَصِرْ، إِصَارَةٌ (گرداند، می گرداند، بگردان، گرداندن) : متعدی و دو مفعولی

صَيَّرَ، يُصَيِّرُ، صَيِّرْ، تَصْيِيرٌ (گرداند، می گرداند، بگردان، گرداندن) : متعدی و دو مفعولی

مَنْ عَلَّمَنِي حَرْفًا فَقَدْ صَيَّرَنِي عَبْدًا. عبداً : مفعول به دوم برای صَيَّرَ

اختبر نفسك: تَرجم هذه الآيات.

۱- ﴿وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ﴾ و خانواده اش را به نماز و زکات فرمان می داد.

کان + مضارع: ماضی استمراری - کان: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - یأمر: فعل و فاعله هو مستتر " خبر کان به صورت جمله فعلیه "

۲- ﴿وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ و به پیمان وفا کنید چرا که پیمان مورد سؤال است.

با توجه به شرایط جمله، کان به زمان حال ترجمه شد. غلط املائی: مسئول شکل درست: مسؤول - کان: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - مسؤولاً: خبر کان مفرد

۳- ﴿وَ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ با زبان هایشان چیزی را می گویند که در دل هایشان نیست.

ألسنة: جمع مکسر و مفرده لسان - ما: اسم موصول در نقش مفعول به - لیس فی قلوبهم: جمله صله - لیس: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - فی قلوب: خبر لیس به صورت شبه جمله - هم: مضاف إليه

۴- ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَّائِلِينَ﴾ قطعاً در یوسف و برادرانش نشانه هائی برای پرسندگان بوده است.

لقد: لام تأکید - إخوة: جمع مکسر و مفرده أخ - در این عبارت از هر سه نوع جمع داریم. - کان: فعل ناقص - فی یوسف: خبر مقدم برای کان - إخوة: مضاف إليه - آیات: اسم کان مؤخر

۵- ﴿وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ و نعمت خدا را بر شما یاد کنید آنگاه

که دشمن بودید پس شما را هم دل کرد و با نعمت او برادر شدید. کنتم: فعل ناقص و اسمه " تم " بارز - أعداء: خبر فعل ناقص مفرد - أصبحتم: فعل ناقص و اسمه " تم " بارز - إخواناً: خبر فعل ناقص مفرد - إخواناً: جمع مکسر و مفرده أخ

حواژ - (مَعَ الطَّبِيبِ: با پزشک)

المريض: بیمار	الطبيب: پزشک
أشعرُ بآلمٍ في صدري وَ عِنْدِي صُدَاعٌ. در سینه ام احساس درد می کنم و سردرد دارم	مايک؟ چته؟
ما عِنْدِي ضَغْطُ الدَّمِ وَ لَا مَرَضُ السُّكَّرِ. فشار خون و بیماری قند ندارم.	أَضْغَطُ الدَّمِ عِنْدَكَ أَمْ مَرَضُ السُّكَّرِ؟ آیا فشار خون یا بیماری قند داری؟
بَعْدَ الْفَحْصِ يَقُولُ الطَّبِيبُ: پس از معاینه پزشک می گوید:	
مَاذَا تَكْتُبُ لِي يَا حَضْرَةَ الطَّبِيبِ؟ آقای (جناب) دکتر برایم چه می نویسی؟	أَنْتَ مُصَابٌ بِزُكَاةٍ وَ عِنْدَكَ حُمَّى شَدِيدَةٌ. أَكْتُبُ لَكَ وَصْفَةً. تو سرما خوردی، و تب شدیدی داری. برایت نسخه ای می نویسم.
مِنْ أَيْنَ أَسْتَلِمُ الْأَدْوِيَةَ؟ داروها را از کجا بگیرم؟	أَكْتُبُ لَكَ الشَّرَابَ وَ الْحُبُوبَ الْمُسَكِّنَةَ. برایت شربت و قرص های مسکن می نویسم.
شُكْرًا جَزِيلًا. خیلی ممنون	إِسْتَلِمِ الْأَدْوِيَةَ فِي الصَّيْدَلِيَّةِ الَّتِي فِي نِهَائَةِ مَمَرِ الْمُسْتَوْصِفِ. داروها را در داروخانه ای که در انتهای راهروی درمانگاه است بگیر.
إِنْ شَاءَ اللَّهُ. اگر خدا بخواهد.	تَتَحَسَّنُ حَالُكَ. حالت خوب می شود.
فِي أَمَانِ اللَّهِ. در پناه خدا.	مَعَ السَّلَامَةِ. به سلامت.

التمرین الأول: عین الجملة الصحيحة و غیر الصحيحة حسب الحقيقة و الواقع.

۱. المسكُ عطرٌ يتخذُ من نوعٍ من الغزلان. صحیح
۲. الشرشفُ قطعةٌ فماشٍ توضعُ على السردير. صحیح
۳. العربُ ينطقونَ الكلماتِ الدخيلةَ طبقَ أصلها. خطأ
۴. في اللغةِ العربيَّةِ مئاتُ الكلماتِ المعرَّبةِ ذاتُ الأصولِ الفارسيَّةِ. صحیح
۵. ألفُ الدكتورِ التونسيِّ كتاباً يضمُّ الكلماتِ التركيَّةِ المعرَّبةِ في اللغةِ العربيَّةِ. خطأ

التمرین الثاني: عین العبارة الفارسيَّة المناسبة للعبارة العربيَّة.

۱. تجري الرياحُ بما لا تشتهي السفنُ. ← برد کشتی آنجا که خواهد خدای و گر جامه بر تن درَد ناخداى.
۲. البعيدُ عن العینِ بعيدٌ عن القلبِ. ← از دل برود هر آنکه از دیده رود.
۳. أكلتمُ تمری و عصيتمُ أمری. ← نمک خورد و نمکدان شکست.
۴. خیرُ الكلامِ ما قلَّ و دَلَّ. ← کم گوی و گزیده گوی چون دُر.
۵. الصبرُ مفتاحُ الفرجِ. ← گر صبر کنی ز غوره حلوا سازی.
۶. الخیرُ في ما وقعَ. ← هر چه پیش آید خوش آید.

التمرین الثالث: ترجم الجملة التالية.

۱. لا تكتبُ على الشجرِ. روی درخت ننویس. لای نهی
۲. كانوا يكتبونَ رسائلَ. نامه هائی می نوشتند. کان + مضارع : ماضی استمراری - رسائل : نکره
۳. لم يكتبُ فيه شيئاً. در آن چیزی را ننوشت (ننوشته است). لم + مضارع : ماضی منفی ساده یا نقلی
۴. من يكتبُ ينجحُ. هر کس بنویسد قبول می شود. عبارت شرطی است.
۵. يكتبُ مثلٌ على الجدارِ. مثلی روی دیوار نوشته می شود. فعل مجهول - مثلٌ : نائب فاعل
۶. كنتُ أكتبُ إجاباتی. پاسخ هایم را می نوشتم. کان + مضارع : ماضی استمراری
۷. أكتبُ بخطِّ واضحٍ. با خطی خوانا بنویس.
۸. سأكتبُ لك الإجابةَ. پاسخ را برای تو خواهم نوشت. س و سوف برای آینده مثبت
۹. لن أكتبُ جملةً. جمله ای نخواهم نوشت. لن برای آینده منفی
۱۰. قد كتبتُ على اللوحِ. روی تابلو نوشته شده است. قد برای ماضی نقلی - فعل جمله مجهول است.
۱۱. أخذتُ كتاباً رأيتهُ. کتابی را که دیده بودم ، گرفتم. رأیته : جمله وصفیه برای کتابا
فعل ماضی فعل ماضی (معمولا ماضی بعید ترجمه می شود)

التمرین الرابع: ابحث عن الأسماء التالية في الجمل.

(اسم الفاعل، اسم المفعول، اسم المبالغة، اسم المكان، اسم التفضيل)

۱. ﴿ ... يمشونَ في مساكنِهِم ... ﴾ مساكين : اسم مكان
۲. ﴿ ... استغفروا ربكم إنه كان عفّاراً ﴾ عفّاراً: اسم مبالغه
۳. ﴿ يُعرّفُ المجرمونَ بسيمائِهِم ... ﴾ المجرمونَ : اسم فاعل

۴. إِنَّكُمْ مَسْئُولُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ وَ الْبِهَائِمِ. مسؤولون : اسم مفعول
 ۵. إِنَّ أَحْسَنَ الْحَسَنِ الْخُلُقِ الْحَسَنُ. أحسن : اسم تفضيل
 ۶. يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ. رازق : اسم فاعل - مرزوق : اسم مفعول

التمرين الخامس : عَيِّنِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ وَ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

۱- ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ﴾ گفت پروردگارا من به تو ... **أعوذ : مضارع للمتكلم وحده**

أ- پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم. ○ ب- پناه می برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم. ●
 أَلِاسَمَ التَّنَكَّرَةِ وَ الْفِعْلَ النَّاقِصَ: اسم نكرة : علمٌ - فعل ناقص : ليس

لي : خبر مقدم برای ليس بصورت شبه جمله - علمٌ : اسم ليس مؤخر و مرفوع

۲- ﴿ ... وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ **اسألو : فعل أمر ، بخواهيد**

أ- و از خدا بخشش او را بخواهيد زیرا خدا به هر چیزی داناست. ●

ب- و از فضل خدا سؤال کردند قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود. ○

أَلِاسَمَ التَّنَكَّرَةِ وَ الْفِعْلَ النَّاقِصَ: اسم نكرة : كلٌ - شيءٌ - علمياً - فعل ناقص : كان - اسمه هو مستتر - علمياً خبر كان مفرد و منصوب

۳- ﴿ ... يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴾ **يداه : دستانش (يدا : مثنى) - ليت : كاش**

أ- ... آدمی آنچه را با دستانش پيش فرستاده است می نگرد و کافر می گوید: کاش من خاک بودم. ●

ب- ... مرد آنچه را با دستش تقديم کرده است می نگرد و کافر می گوید: من همان خاک شدم. ○

الفعل المضارع و الفعل النَّاقِصَ: مضارع : ينظر - يقول - فعل ناقص : كنت و اسمه " تُ " بارز - تراباً: خبر فعل ناقص مفرد و منصوب

۴- **كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكَرَةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَ بَعْدَ اللَّعِبِ صَارُوا نَشِيطِينَ.**

كان + مضارع : ماضی استمراری " بازی می کردند - صاروا : شدند

أ- کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می کردند و بعد از بازی با نشاط شدند. ●

ب- بچه ها در کنار ساحل توپ بازی کردند و پس از بازی پر نشاط خوشحال هستند. ○

المجرور بحرف الجرّ و المضاف إليه: مجرور بحرف جر : الكرة ، الشاطئ - مضاف إليه : اللعب - كان: فعل ناقص - الأطفال : اسم كان

و مرفوع - يلعبون : خبر كان بصورت جمله فعلیه - صاروا : فعل ناقص و اسمه " و " بارز - نشيطين : خبر فعل ناقص مفرد

۵- **كُنْتُ سَاكِتًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ.**

كنت : بودم - ما قلت: نگفتم - كنت لا أعرف (كان + مضارع : ماضی استمراری) : نمی دانستم

أ- ساکت شدم و کلمه ای نمی گویم؛ برای این که چیزی از موضوع نمی دانم. ○

ب- ساکت بودم و کلمه ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره ی موضوع نمی دانستم. ●

المفعول و الجارّ و المجرور: مفعول : كلمةٌ - شيئاً - جار و مجرور : عن الموضوع - لاني الموضوع - كنت : فعل ناقص و اسمه

تُ بارز - ساكتاً : خبر فعل ناقص مفرد و منصوب - كنت : فعل ناقص و اسمه تُ بارز - لا أعرف : خبر فعل ناقص بصورت جمله

فعلیه

تست درس هفتم عربی یازدهم مشترک با کلید-کنکور ۹۸،۹۹،۱۴۰۰-حسن اسدی «قزوین»-زینب کسمائی «تهران»-@asha0

۱- «لَمَّا رَأَى الطَّبِيبُ أَتَى مَصَابَ بِالزَّكَامِ الشَّدِيدِ وَ أَيْضًا عِنْدِي حُمَى شَدِيدَةً، كَتَبَ لِي وَصْفَةً تَحْتَوِي عَلَى مِقْدَارٍ مِنَ الشَّرَابِ وَ حَبُوبِ مَسْكَنَةٍ»: تجربی ۹۸

۱) وقتی پزشک مرا دید که به زکام و تب شدید گرفتار شده ام ، نسخه ای را که برایم نوشت محتوی مقداری شربت و قرصهای مسکن بود!

۲) پزشک وقتی دید من دچار زکام شدید هستم و نیز تب شدیدی دارم، نسخه ای برایم نوشت که محتوی مقداری شربت و قرصهای مسکن بود!

۳) طبیب چون دید مبتلی به سرماخوردگی سخت و تب شدید هستم، برایم نسخه ای نوشت که در آن شربت بود و تعدادی قرص مسکن!

۴) چون طبیب دچار شدن مرا به سرماخوردگی شدید و نیز تب بالا دید ، نسخه را برایم نوشت که آن شامل مقداری از شربت بود و قرصهای مسکن!

۲- «المفردات التي تدخل اللغة العربية من لغات أخرى و تتغير حروفها و أوزانها وفق اللغة العربية، تسمى الكلمات المعرّبة!»: هنر ۹۸

۱) واژگانی را که در زبان عربی از دیگر زبانها داخل شده و حروف و وزن آنها طبق زبان عربی در آمده است، کلمات عربی شده نامیده اند!

۲) کلماتی که از زبانهای دیگر وارد زبان عربی می شوند و حروف و اوزان آنها طبق زبان عربی تغییر می کند، کلمات معرّب نامیده می شوند!

۳) مفرداتی را که از زبانهای دیگر وارد زبان عربی می شوند و حرفها و وزنهای آنها مطابق زبان عربی دگرگون می شوند، واژگان معرّب نامیده اند!

۴) واژگانی که از زبانهای دیگری داخل زبان عربی شده اند و حروف و اوزان آنها مطابق باین زبان تغییر کرده، واژگان عربی شده نامیده شده اند!

۳- «لَمَّا نَقَلْتُ لَصَدِيقِي الْخَبَرَ الَّذِي كُنْتُ أَسْمَعُهُ دَائِمًا، قَالَ لِي: إِنِّي كُنْتُ قَدْ سَمِعْتُ هَذَا الْخَبَرَ مَرَارًا قَبْلَ هَذَا!»: زبان ۹۸

۱) آنگاه که به دوستم گفتم این خبر را پیوسته می شنوم، او به من گفت: من همین خبر را بارها پیش از این شنیده بودم!

۲) وقتی خبری را که دائماً می شنیدم برای دوستم نقل کردم، به من گفت: من این خبر را قبل از این بارها شنیده بودم!

۳) هنگامی که این خبر را که مرتباً می شنیدم برای دوستم گفتم، او به من گفت: من نیز همین خبر را پیش از این به دفعات شنیده ام!

۴) زمانی که داشتم برای دوستم خبری را که بارها شنیده بودم نقل می کردم، به من گفت: من هم این خبر را قبل از این به دفعات شنیده ام!

۴- «المفردات التي دخلت العربية من لغات أخرى، تسمى في اللغتين الفارسيّة و العربية، الكلمات الدخيلة!»: ریاضی خارج کشور ۹۸

۱) واژگانی را که از دو زبان فارسی و عربی داخل یکدیگر می شوند، در هر دو زبان واژگان دخیل می نامند!

۲) مفرداتی که از زبانهای دیگر در زبان عربی وارد شده، در دو زبان فارسی و عربی، کلمات دخیل نامیده می شوند!

۳) واژگانی را که در زبان عربی از زبان دیگری داخل می شود، در زبانهای فارسی و عربی مفردات داخل شده می نامند!

۴) مفرداتی که از زبان عربی به زبانهای دیگر وارد می شود، در زبانهای فارسی و عربی مفردات وارد شده نامیده می شود!

۵- «لي الآن مكتبة كبيرة، و ما كان لي قبل هذا أكثر من مائة كتاب!»: عمومی انسانی داخل ۹۸

۱) فعلاً کتابخانه ای بزرگ دارم، ولی پیش از این فقط یکصد کتاب داشتم!

۲) کتابخانه من در حال حاضر بزرگ است، ولی قبلاً بیش از صد کتاب نداشت!

۳) اکنون کتابخانه بزرگی دارم، و حال اینکه قبل از این بیش از یکصد کتاب نداشتم!

۴) کتابخانه ای در حال حاضر دارم که بزرگ است، اما پیش از این بیشتر از صد کتاب نداشت!

۶- «عَيْنُ الْخَطَأِ: عمومی انسانی داخل ۹۸

۱) كُنْتُ فَرِحْتُ مِنْ أَنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُ السَّيِّئَاتِ: از اینکه خوبیها، بدیها را از بین می برد، شاد شده بودم!

۲) كَادَتْ بَنِي تَجْرٍ بَعْضُهَا عِنْدَ الصَّيْفِ لَمَّا نَصَحْتَهَا: وقتی دخترم را نزد مهمانان نصیحت کردم نزدیک بود خشمش را آشکار کند!

۳) كُنْ سَاكِنًا وَ رَاقِبْ أَنْ لَا يَجْرِيَ عَلَى لِسَانِكَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ: ساکت باش و مراقب باش که بر زبانت چیزی که بدان علم نداری، جاری نشود!

۴) لَمَّا بَدَأَتْ بِأَنْ تَعْيِبَ الْآخِرِينَ عِلْمٌ أَنَّ ذَلِكَ نَفْسَهُ مِنْ أَكْبَرِ الْعَيُوبِ: وقتی شروع به عیب گیری از دیگران کردی، بدان که آن خودش از بزرگترین عیبهاست!

۷- «لِكُلِّ مَوْجُودٍ سِلَاحٌ يُدَافِعُ بِهِ عَنِ نَفْسِهِ غَرِيزِيًّا، وَ هَذَا السَّلَاحُ فِي الْإِنْسَانِ عَقْلُهُ!»: اختصاصی انسانی خارج ۹۸

۱) برای هر موجود یک سلاح غریزی وجود دارد که از خویش دفاع می کند و انسان سلاحش عقل است!

۲) هر موجودی سلاحی دارد که با آن بطور غریزی از خود دفاع می کند، و این سلاح در انسان عقل او است!

(۳) برای هر موجودی سلاحی است غریزی که با آن خطر را از خود دفع می کند و در انسان این سلاح عقل او است!

(۴) هر موجودی سلاحی دارد که با آن از روی غریزه از خویش دفع خطر می کند، و این سلاح در انسان عقل است!

۸- «برماست که بدانیم تبادل کلمات بین زبانها در جهان امری طبیعی است!»: اختصاصی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) يجب أن نعلم أن مبادلة الكلمات أمر طبيعي بين لغات العالم! (۲) علينا أن نفهم أن مبادلة الكلمات في لغات العالم أمر طبيعي!

(۳) يجب أن نفهم أن تبديل المفردات بين اللغات أمر عادي في العالم! (۴) علينا أن نعلم أن تبادل المفردات بين اللغات في العالم أمر طبيعي!

۹- عین الفعل الناقص لا يدلّ على الزمن الماضي: عمومی انسانی داخل ۹۸

(۱) كانت لها ثقافة طيبة! (۲) كان الدرس مليئًا بالسؤال!

(۳) كانت الأرض في الربيع مخضرة! (۴) كان لهم خلق طيب في الحياة!

۱۰- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: ریاضی ۹۸

(۱) عليكم بمكارم الأخلاق فإن ربّي بعثني بها!

(۳) كُن صادقًا مع نفسك و مع الآخرين في الحياة!

(۲) اللهم انفعني بما علمتني و علّمني ما ينفعني!

(۴) إتصل بصديقه مصلح السيارات لكي يصلح سيّارتهم!

۱۱- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: تجربی ۹۸

(۱) تجتهد الأم لتربية أولادها إجتهداً بالغاً!

(۳) لأنّ الكتّاب تجارب الأمم على مرّ آلاف السنين!

(۲) حاول العلماء معرفة سرّ تلك الظاهرة العجيبة!

(۴) شجرة يستخدمها المزارعون كسياج حول المزارع!

۱۲- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: هنر ۹۸

(۱) أمرهم ذو القرنين بأن يأتوا بالحديد و التّحاس!

(۳) علّق إبراهيم (ع) الفأس على كَتِفِ أصغر الأبنام!

(۲) من لا يستمع إلى الدّرس جيّدًا يرسب في الامتحان!

(۴) أتذكّر خيام الحجّاج في منى و عرفات و رمي الجمرات!

۱۳- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: زبان خارجه ۹۸

(۱) لَمَّا رَجَعَ النَّاسُ شَاهِدُوا أَصْنَامَهُمْ مُكْسَرَةً!

(۳) ازدادت هذه الخرافات في أديان النّاس على مرّ العصور!

(۲) الكأس زجاجة يشرب فيها الماء أو الشاي أو القهوة!

(۴) قرّر أربعة طلاب أن يغيّبوا عن الامتحان فاتّصلوا بالأستاذ!

۱۴- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: عمومی ریاضی خارج کشور ۹۸

(۱) هو من الحيوانات اللبونة التي ترضع صغارها!

(۳) كيف كانت أخلاق الطالب الذي كان يلتفت إلى الورا!

(۲) حين زرتُ أنا و أمك هاتين المدينتين المقدستين!

(۴) أحبُّ أن أكتب إنشاءً تحت عنوان «في محضر المعلم»!

۱۵- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: عمومی انسانی داخل ۹۸

(۱) يبلغ الصادق بصدق ما لا يبلغه الكاذب باحتياله!

(۳) يتمّ التوازن في الطبيعة من خلال وجود روابط متداخلة!

(۲) لكلّ اختراع علمي و ابتكار وجه نافع و وجه مضر!

(۴) على كلّ النّاس أن يتعايشوا مع بعضهم تعايشًا سلّميًا!

۱۶- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: عمومی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) تقار الخشب طائر ينقر جذع الشجرة بمنقاره!

(۳) في السنّة العشرين من عمره كان عاملاً بسيطًا!

(۲) تعدّ النّفايات الصناعيّة تهديدًا لنظام الطبيعة!

(۴) سوقها المشهور بأنه أكبر سوق مسقف في العالم!

۱۷- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: اختصاصی انسانی داخل ۹۸

(۱) الطّلاب المؤدّبون محترمون عند المعلمين!

(۳) من فضلك أعطني بطاقة بمبلغ خمسة و عشرين ريالًا!

(۲) سامحيني، أنت على الحق، أبدل لك البطاقة!

(۴) لبلادنا تجارب كثيرة في صناعة نقل النّفط عبر الأنابيب!

۱۸- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: اختصاصی انسانی خارج کشور ۹۸

(۱) كانت مكتبة جندي سابور في خوزستان أكبر مكتبة في العالم! (۲) تُمنح هذه الجائزة في كلّ سنة إلى من يفيد البشرية!

(۳) بدأ الفلاح يفكر في سبب ذلك و يراقب المزرعة! (۴) سمع الدّلفين يفوق سمع الإنسان عشر مرّات!

۱۹- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات: اختصاصی معارف داخل ۹۸

- ۱) أَنْصَحَكَ بِقِرَاءَةِ كِتَابٍ حَوْلَ طُرُقِ تَقْوِيَةِ الذَّاكِرَةِ لِأَنَّكَ كَثِيرُ التَّسْيَانِ ...
- ۲) كَانَتْ تُلْقِي مُحَاضِرَاتٍ بِاللُّغَةِ الْفَارُسِيَّةِ فَهِيَ كَانَتْ كَمَا قَالَ الْإِمَامُ ...
- ۳) إِثْنَانٍ وَثَمَانُونَ تَقْسِيمٌ عَلَى إِثْنَيْنِ يُسَاوِي وَاحِدًا وَ أَرْبَعِينَ ...
- ۴) كُلُّ شَيْءٍ يَرْخُصُ إِذَا كَثُرَ إِلَّا الْأَدَبَ، فَإِنَّهُ إِذَا كَثُرَ غَلَا ...

۲۰- عَيْنُ الْخَطَا فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ: اِخْتِصَاصِي مَعَارِفِ خَارِجِ ۹۸

- ۱) لَايَسْتَطِيعُ الْكَذَّابُ أَنْ يُخْفِيَ كِذْبَهُ أَوْ يُنْكِرَهُ!
- ۲) التَّمْسَاحُ بَعْدَ أَنْ يَتَنَاوَلَ طَعَامَهُ يَسْتَرْبِخُ عَلَى الشَّاطِئِ!
- ۳) كَلَّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ وَ عَوَّدَ لِسَانَكَ لِيْنَ الْكَلَامِ!
- ۴) إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِمُدَارَاةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِقَامَةِ الْفَرَائِضِ!

۲۱- « هُنَاكَ مَفْرَدَاتٌ فِي كُلِّ لُغَةٍ قَدْ دَخَلَتْ فِيهَا مِنَ اللُّغَاتِ الْأُخْرَى وَ قَدْ أَصْبَحَتْ كَلِمَاتٍ لَهَا مَعَانٍ جَدِيدَةٌ!»: هُنْرُ ۹۹

- ۱) در هر زبان لغتهایی است که از دیگر زبانها در آن وارد شده، و معانی جدیدی برای آن ایجاد کرده است!
- ۲) واژه هائی در هر زبان موجود است که از دیگر زبانها داخل آن شده و معانی جدیدی بر آن افزوده است!
- ۳) در هر زبانی کلماتی وجود دارد که از زبانهای دیگر وارد آن شده و واژگانی با معانی جدید شده اند!
- ۴) کلماتی در هر زبان وجود دارد که از زبانهای دیگر داخل آن شده، و معانی دیگری یافته است!

۲۲- «لَيْسَ مِنَ الصَّرُورِيِّ أَنْ يَكُونَ لَدَيْكَ أَصْدِقَاءُ كَثِيرُونَ تُصْبِحُ ذَا شَخْصِيَّةٍ مَعْرُوفَةٍ عِنْدَ النَّاسِ!»: هُنْرُ ۹۹

- ۱) نیازی نیست که در کنار تو دوستان زیاد باشند برای اینکه آنها دارای یک شخصیت شناخته شده نزد مردم باشند!
- ۲) نیازی به این نیست که دوستان تو فراوان باشند تا اینکه دارای شخصیت شناخته شده ای نزد مردم باشی!
- ۳) ضروری این نیست که دوستانت زیاد باشند تا تو هم صاحب شخصیتی شهیر بین مردم شوی!
- ۴) ضروری نیست که دوستان بسیاری داشته باشی تا دارای شخصیت معروفی نزد مردم شوی!

۲۳- «كَانَ ذَلِكَ الْعَالَمُ يُمَضِي أَوْقَاتَهُ بِالْمُطَالَعَةِ وَ الدَّرَاسَةِ وَ لَا يَتَبَعِدُ عَنِ النَّشَاطِ لِحِظَةٍ عَلَى رِغْمِ الظَّرُوفِ الْقَاسِيَةِ!»: زَبَانِ خَارِجِهِ ۹۹

- ۱) تمام وقت آن عالم در مطالعه و پژوهش می گذشت و با وجود شرایط سخت یک لحظه از فعالیت دور نمی شد!
- ۲) آن دانشمند اوقات خود را به مطالعه و تحقیق می گذراند و با وجود شرایط سخت، لحظه ای از فعالیت دور نمی شد!
- ۳) وقت آن دانشمند به مطالعه و تحقیق می گذشت در حالیکه علی رغم شرایط سخت لحظه ای از کار دور نمی شود!
- ۴) آن عالم اوقاتش را در مطالعه و پژوهش می گذراند، در حالیکه علی رغم شرایط سخت حتی یک لحظه از کار دور نمی شود!

۲۴- عَيْنُ الصَّحِيحِ: عَمُومِي انْسَانِي خَارِجِ ۹۹

- ۱) فَلْنَعْتَمِدْ عَلَى الْعُقَلَاءِ حَتَّى نَتَنَفَّعَ بِعِلْمِهِمْ: مَا بَایِدُ فَفَقَطْ بَرِ عَاقِلَانِ اعْتِمَادِ كُنِیمْ تَا از عِلْمِ آنَا نِ سُوْد بَرْدِه بَاشِیمْ!
- ۲) لِي زَمِيلٌ مُشْتَقٌّ كَثِيرًا لِزِيَارَةِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ: دُوسْتِ مَن سَخْتِ مُشْتَقِّ زِيَارَتِ حَرَمَيْنِ شَرِيفَيْنِ مِي بَاشْد!
- ۳) مَنْ فَكَّرَ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ ابْتَعَدَ عَنِ الْخَطَا: كُسى كِه قَبْلِ از اِیْنَكِه سَخْنِ بَگوید، فِكْر كَرْدِه بَاشْد از خَطَا دُور شْدِه اِست!
- ۴) عَلَى الْوَالِدَيْنِ أَنْ لَا يُحْمَلَا أَوْلَادَهُمَا مَا لَيْسَ لَهُمْ طَاقَةٌ بِهِ: وَالِدَيْنِ بَایِدُ بَرِ فَرَزَنْدَانِشَانِ چِیزِی رَا كِه طَاقَتِش رَا نَدَارَنْدِ تَحْمِيلِ نَكَنْدِ!

۲۵- «بَعْضُ اخْتِرَاعَاتِ الْإِنْسَانِ لَيْسَتْ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ وَ الْبِنَاءِ، لِأَنَّه لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُدْرِكَ مَاذَا يَنْفَعُهُ وَ مَاذَا يَضُرُّهُ!»: بَعْضِي از اخْتِرَاعَاتِ

انسان عَمُومِي انْسَانِي دَاخِلِ ۹۹

- ۱) در جهت آباد کردن و ساختن نمی باشد، زیرا او قادر نیست آنچه را سود می رساند و آنچه را زیان می بخشد بشناسد!
- ۲) در زمینه آبادانی و سازندگی نیست، زیرا او نتوانسته است درک کند چه چیزی به او سود می رساند و چه چیزی ضرر می رساند!
- ۳) در عرصه آبادانی و ساخت و ساز نیست، از آنجا که قادر به درک چیزی که برایش سودبخش است و آنچه زیانبخش است نمی باشد!
- ۴) در مسیر آباد شدن و سازنده بودن نمی باشد، از این جهت که او نتوانسته است چیزی که به او سود می رساند یا زیان می زند را بفهمد!

۲۶- «إِنْ ذَهَبْنَا مِنْ نَفْسِ الطَّرِيقِ الَّذِي كُنَّا نَذْهَبُ مِنْهُ مِنْ قَبْلِ، وَصَلْنَا إِلَى ذَلِكَ الْمَكَانِ الَّذِي كُنَّا نَصِلُ إِلَيْهِ دَائِمًا!»: رِيَاضِي ۱۴۰۰

- ۱) اگر از راهی برویم که همیشه می رفتیم، به آن مکانی می رسیم که قبلا رسیده ایم!
- ۲) اگر از راهی رفتیم که قبلا رفته بودیم، به همان محلی که دائما می رسیدیم رسیده ایم!

(۳) اگر از همان راهی رفتیم که دائماً رفته بودیم، به آن محلی که همیشه می رسیدیم، می رسیم!

(۴) اگر از همان راهی برویم که از قبل می رفتیم، به همان مکانی می رسیم که همیشه می رسیدیم!

۲۷- عین الصحیح: ریاضی ۱۴۰۰

(۱) کان صدیقی آلف کتاباً توجّد فيه قصص مفيدة: دوستم کتابی تألیف کرد. در آن داستانهای مفیدی می یابی!

(۲) للاعبی المباراة وقت محدد يجب أداء أعمالهم فيه: بازیکنان مسابقه در وقت مشخص باید کارها را انجام دهند!

(۳) اللهم إجعلنا ممن يتوبون إليك فتقبلهم: خدایا ما را از کسانی قرار بده که به سوی تو توبه می کنند و آنها را می پذیری!

(۴) إن لم يتعاش الناس بعضهم بعضاً فلا سبيل لتقدم بلدهم: مردم باید با یکدیگر همزیستی مسالمت آمیز داشته باشند تا راهی برای پیشرفت کشورشان بیابند!

۲۸- ﴿ و اذكروا نعمة الله عليكم إذ كنتم أعداء فألف بين قلوبكم ﴾: هنر ۱۴۰۰

(۱) نعمت خداوند را خودتان یاد کنید زمانی که دشمنان همدیگر بودید سپس قلبهایتان را انس و الفت داد.

(۲) نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان یکدیگر بودید پس بین دلهایتان انس و الفت قرار داد.

(۳) نعمت الله را به یاد آورید آنگاه که با یکدیگر دشمنی داشتید و قلبهایتان را نسبت به هم نزدیک کرد.

(۴) نعمت الله را بر خویشتن یادآوری کنید موقعی که دشمن بودید و دلهایتان را به یکدیگر نزدیک کرد.

۲۹- « من ملأ حياته بعمل الخير، كان يعلم أنها أقصر من أن يُضَيِّعها بعمل الشر! »: هنر ۱۴۰۰

(۱) هر آن کس بداند که زندگی کوتاهتر از آن است که با عمل بد ضایع شود، آن را با عمل خوب پر می کند!

(۲) هرکس زندگیش با عمل خوب پر شده است، می دانسته که زندگی کوتاهتر است از اینکه با عمل بد هدر رود!

(۳) کسی که زندگی خود را با کار خوب پر کرده است، می دانسته که زندگی کوتاهتر از این است که آن را با کار بد تباهش کند!

(۴) آن کسی که زندگیش را پر از عمل خوب کرده باشد، دانسته که زندگی کوتاهتر است از آنکه بتواند با عمل بد نابود شود!

۳۰- « المفردات بين لغات العالم لم تتبادل في سنة واحدة، بل قد حدث هذا التبادل أثناء سنوات كثيرة، وبهذا أصبحت اللغات غنية »:

کلمات در بین زبانهای دنیا هنر ۱۴۰۰

(۱) در یک سال رد و بدل نشد بلکه این تبادل در طول سالهای زیادی رخ داده است، و بدین ترتیب زبانها غنی شدند!

(۲) سالی یکبار تبادل نمی شدند بلکه این تبادل طی سالهای زیادی اتفاق می افتاد، و زبانها اینگونه توانمند می شدند!

(۳) یکبار در سال تغییر نمی کردند بلکه این تغییر در مدت سالهای بسیار اتفاق افتاده است، و بدین صورت زبانها بی نیاز می شدند!

(۴) در یک سال رد و بدل نشده اند، بلکه رخداد تبادل در اثناء سالهای زیادی بوده و به این صورت زبانها سرشار از توانایی شدند!

۳۱- عین الصحیح: هنر ۱۴۰۰

(۱) لا مُجْتَمِعٌ يَتَقَدَّمُ أَكْثَرَ مِنْ تَقَدُّمِ الْمُعَلِّمِينَ فِيهِ: جامعه بیشتر از پیشرفت معلمان پیش نمی رود!

(۲) كان الأستاذ ألقى محاضرةً و الطلاب استمعوا إليه: استاد سخنرانی می کرد در حالی که دانشجویان به او گوش می دادند!

(۳) ليس صحيحاً أن أحداً يظن أنما التعب في هذه الدنيا له: درست نیست کسی گمان کند که سختی در این دنیا فقط برای اوست!

(۴) يذهب المتفرجون إلى الملعب و يجلسون على الكراسي كلها: تماشاچیان همگی به ورزشگاه می روند و بر صندلیها می نشینند!

۳۲- عین الخطأ: زبان ۱۴۰۰

(۱) أمطر الله مطراً في بلدنا أمس: دیروز خدا در شهر ما بارانی باراند،

(۲) ما كان المطر كثيراً ليصير سيلاً: باران زیادی نبود که سیل بشود،

(۳) و لا قليلاً حتى لا ينبت ما قد فات: و نه کم که آنچه از دست رفته بود نروید،

(۴) و بكثرته ازدادت النعم علينا: و با فراوانیش نعمتها بر ما فزونی یافت!

۳۳- عین الصحیح: اختصاصی انسانی خارج ۱۴۰۰

(۱) حاولت زميلتي أن تغلق باب حافلة المدرسة: همشاگردیم تلاش کرد که در اتوبوس مدرسه را ببندد،

بررسی درس هفتم عربی یازدهم مشترک - حسن اسدی «قزوين»-زینب کسمائی «تهران»-تلگرام @asha0 اتساین آشا صفر

(۲) ولكن الباب لم يغلق و أخذت الحافلة تسير بسرعة: ولی درب بسته نشد و اتوبوس می خواست بسرعت حرکت کند،

(۳) تَغَلَّبَ الخوف على اللَّاتي مَمَّنَ قد جلسنَ على الكراسيِّ الأمامية: کسانی را که در جلو صندلیها نشسته بودند ترس فرا گرفت،

(۴) لأنَّ السائق لم يكن جالسًا على كرسيه الخاص في السيارة! زیرا راننده اتوبوس هنوز در جای خود ننشسته بود!

۳۴- «حَضَضْتُ نفسي على أن أذهب إلى القرية التي كانت أيام صغري قد مضت فيها، بعد أن رأيت صورة منها عند أمي» معارف خارج ۱۴۰۰

(۱) خود را وادار کردم به آبادی بروم که ایام کودکیم در آن گذشت، بعد از آنکه تصویرش را نزد مادرم دیدم!

(۲) وادار شدم به دهی بروم که دوران کودکیم را در آن گذرانده بودم، بعد از اینکه مادرم تصویرش را نشانم داد!

(۳) تشویق شدم به قریه ای بروم که دوران کودکیم را در آن گذرانده ام، بعد از آنکه مادرم تصویری از آن را نشانم داد!

(۴) خود را تشویق کردم به روستایی که روزهای کودکیم در آن گذشته بود بروم، بعد از اینکه تصویری از آن را نزد مادرم دیدم!

۳۵- «قد أثبت وجود الأنفاق أن هناك في قلب الأحجار طريقًا أيضًا، ونحن لسنا أصعب من الحجر، فلا نياش!» : وجود تونلها... معارف خارج ۱۴۰۰

(۱) ثابت کردند در دل سنگها هم، راه وجود دارد، و ما سخت تر از آنها نیستیم، پس ناامید نمی شویم!

(۲) ثابت کرده است که در دل سنگها هم راهی وجود دارد، و ما سخت تر از سنگ نیستیم، پس نباید ناامید شویم!

(۳) اثبات کرده اند که در درون صخره ها هم راه هایی هست، در حالیکه ما سخت تر از سنگ نیستیم، پس مایوس نشویم!

(۴) اثبات کردند که راههایی در درون سنگها وجود دارد، حال آنکه ما از آن سخت تر نیستیم، پس باید مایوس نشویم!

۳۶- عین ما لیس معادل للماضی الاستمراری في الفارسیة: تجربی ۱۴۰۰

(۱) كان التلاميذ يقذفون الكرة حتى تدخل المرمى! (۲) كان ذلك الكتاب يضم الكلمات الفارسیة و العربيّة!

(۳) كان أبي يأمرني بمدارة الناس كما يأمرني بأداء الفرائض! (۴) كان طعم البرتقال الذي ينبت في شمال إيران لذيذًا!

کلید سؤالات:

سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب
۱	۲	۷	۲	۱۳	۱	۱۹	۲	۲۵	۲	۳۱	۳
۲	۲	۸	۴	۱۴	۳	۲۰	۲	۲۶	۴	۳۲	۲
۳	۲	۹	۳	۱۵	۴	۲۱	۳	۲۷	۳	۳۳	۱
۴	۲	۱۰	۴	۱۶	۳	۲۲	۴	۲۸	۴	۳۴	۴
۵	۳	۱۱	۱	۱۷	۳	۲۳	۲	۲۹	۳	۳۵	۲
۶	۲	۱۲	۲	۱۸	۳	۲۴	۴	۳۰	۱	۳۶	۴

با آرزوی توفیق برای شما عزیزان - کانال آموزش عربی حسن اسدی در تلگرام @asha0 اتساین آشا صفر